

Přílohy

Medailonky:

ANNA RŮTOVÁ

Anně Růtové je 23 let, narodila se 4. listopadu 1999, konkrétně pochází z Prahy západ. Vystudovala obecné Gymnázium v Modřanech a v současné době studuje fyzioterapii na Vysoké škole zdravotnické v Praze. Sama říká, že skateboarding prostupuje celým jejím životem a že nebýt skateboardingu, tak by určitě nevěděla ani co jít studovat. Kvůli skateboardovým úrazům se Anna začala zajímat a starat o své tělo, a tak přišla na fyzioterapii. Anna pochází ze sportovně založené rodiny, od malička se tedy věnovala nejrůznějším sportům, dlouhou dobu hrála fotbal a poté se díky svému otci dostala také k surfování a skateboardingu. U surfování a skateboardingu už zůstala a věnuje se jim na denní bázi. V současné době je Anna součástí české surfové reprezentace a zároveň patří k nejlepším skateboardistkám u nás.

RICHARD BAJTEK

Richard Bajtek se narodil 5. června roku 1966 v Brně. V Brně prožil zhruba prvních 20 let a poté přesídlil do Žatce kde i nadále žije. Narátor má dva bratry. V dětství se věnoval závodnímu plavání. Skateboardingu se ale věnuje téměř celý život, zhruba od 8 let až do současné doby, kdy ještě teď jezdí s „klukama“, jak říká, Stará kolena. Lásku ke skateboardingu předává dalším generacím. V současné době, má dceru a syna, kteří se také skateboardingu věnují. Richard se díky skateboardingu, (bylo potřeba si šít vlastní chrániče) dostal k šití a u toho také zůstal.

VOJTĚCH PUTYERA

Vojtěch Putyera se narodil 21.9.1998. Pochází z jak on sám říká, toho nejlepšího města na světě, kterým je podle něj Kadaň. Vojtěch vystudoval střední školu stavební. V současné době se živí jako živnostník, pracuje v oboru stavebnictví, ale pokouší se také o podnikání v oblasti designu. Vojtěch je sportovní typ, od malička provozoval nejrůznější sporty, nějakou dobu se věnoval i hokeji a velkou část svého dosavadního života věnoval právě skateboardingu, skateboarding podle něj není jen sport, ale i tak trochu životní styl, říká, že, když se do toho jednou člověk dostane, tak to prostě v sobě má už nadosmrti, pokud k tomu ovšem přistupoval správně.

JAROSLAV ŠMEREK

Jaroslav Šmerek se narodil 31. května 1966. Je to rodák z Brna. Na skateboardu začal jezdit od svých dvanácti let a skateboardingu se věnuje do teď. Jaroslav patří mezi první skateboardisty u nás, kteří se věnovali převážně disciplíně slalomu a u slalomu také zůstal. Má podporující manželku a dva syny ve věku dvacet pět a třicet dva let, kteří se skateboardingu také věnují. V současné době je majitelem brněnského lokálu u Bernardýna a také provozovatelem půjčovny limuzín, protože stejně tak jako skateboarding miluje Jaroslav i auta.

ALEŠ NEKOLA

Aleši Nekolovi je dvacet devět let, narodil se v Praze, ale už od jednoho roku žije v Žatci. Vystudoval střední školu odbornou v Chomutově, čtyřletý obor mechanik strojních zařízení ukončený maturitní zkouškou. Poté začal pracovat v Lounech, kde v jedné z fabrik dělal šest let mechanika. V současné době už čtyři roky pracuje ve firmě Solarturbines v Žatci. Aleš na skateboardu začal jezdit v 10 letech a skateboardingu se věnuje dodnes. Říká, že od malička nedělal žádné jiné sporty, odjakživa se věnuje pouze skateboardingu.

KAREL HOUDEK

Karel Houdek se narodil 12. července 1963. Část svého mládí prožil na venkově v malé vesnici nedaleko Moravského Krumlova. Když mu bylo šest let, odstěhoval se s rodinou do Brna. Nicméně, i poté se do Moravského Krumlova pravidelně vracel, takže jak říká, z části žil tam a z části v Brně. Po návratu z vojny se oženil a nyní má jednu dospělou dceru. V mládí se vyučil a nyní pracuje v dopravním podniku. Ještě do nedávna měl dokonce dvě zaměstnání, pracoval jako mechanik a zároveň řidič zájezdových autobusů. Kromě toho, že miluje skateboarding, je také vášnivým motorkářem. Jak sám přiznává, na stará kolena si dokonce pořídil Harley-Davidsona. K tomuto koníčku ho, ale prý také přivedl skateboarding.

Obrazové přílohy:

- 1) Titulní strana časopisu Květy, č.52, Datum vydání 29.12.1977, vyd. Praha: Rudé právo, 1951-1990
- 2) Článek o skateboardingu v časopise Květy, č.52 z roku 1977, Vydav. od r. 1974: ÚV KSČ ve vyd. Rudé právo.
- 3) Richard Bajtek ve stojce Brno Velodrom 1984

- 4) Brno Velodrom 1984
- 5) Richard Bajtek předvádí stoj na rukou na dvou skateboardech
- 6) Betonové formy na výrobu skateboardových prken do U-rampy, horní forma pro streetová prkna
- 7) Dřevěná forma na slalomové desky
- 8) Skateboard polské výroby (asi) z roku 1978 (asi) a roller truck (brusle) red stone originál Amerika rok 1982-3(asi)
- 9) Skateboard polské výroby (asi) z roku 1978 (asi) a roller truck (brusle) red stone originál Amerika rok 1982-3(asi)
- 10) Doma vyráběné chrániče, nalevo z fotbalových rok okolo 1982, napravo už silně podobný chráničům od firmy Rector rok 1985
- 11) Slalomové prkno, slepené Paginelem z Brna v roce 1987 a trucky odlité v Královopolské – Velká Býteš ve stejném roce (okopírované PRO – GLASS)
- 12) Rampové desky vyráběné Richardem Bajtkem – červená rok 1986, modrá rok 1988, trucky originály Independent – STAGE V, kola OJ II a Bullet
- 13) Narátor Richard Bajtek s návrhem skateboardové desky
- 14) Stavitelný truck na slalomové desce
- 15) Rozhovor s Karlem Houdkem v časopise Board

Obrázek č.1

Trdí se, že prkénko s kolečky vynalezl jakýsi Tom Whitte. Má se samozřejmě na mysli rychlé prkénko pro novou sportovní zábavu zvanou zatím i u nás skateboarding, protože obvykle prkénko s kolečky vynalezl už někdy dávno výj. člověk, o němž se říká, že myslel tak dlouho, až vymyslel trakař. Tom Whitte byl zanicený surfer, který udivoval svými odvážnými kousky na prknu a největších vlnách, které se blížily k písčitému tichomořskému pobřeží u San Franciska. Jednoho dne se mrzutě díval na klidné moře, jehož hladinu jen občas rozčepil pták, jak lovil rybu. Pak ho hladina neslibující žádné brzké vlnobití omrzela a zahleděl se na dětské dopravní hřiště, kde chlápci jezdili v jednoduchých šlapacích autíčkách. A tu dostal nápad. Dal si u přítele vyřeznout kus desky z tvrdé umělé hmoty, opatřil ji kolečky s telefonovým povrchem, aby tření bylo co nejmenší, a zážrak, který se pak rychle šířil po celém pobřeží. Spojených státek a nyní proniká i do Evropy, byl pojednou na světě.

Já však trdím, že dávno před Tomem Whittem vynalezl podivné prkénko s kolečky Vašek Maňhal z Libně a mám na to hezkých pár svědků. Válčný nedostatek hraček a sportovního nářadí nutil kluky k neustálému vymyšlení různých her o pomůček snadno zhotovitelných z odpadového materiálu. Stačilo odlákat pozornost „verksučka“ u vchodu do skládky ojetých součástek Kolbenky a už byla v kapse ložiska, základ pro stavbu vozíčku. Někteří jim říkali „moserarky“, podle známého závodníka, jiní „stráglý“, bůhví podle čeho.

Stavba „moseratek“ byla nadmíru jednoduchá. Asi metr dlouhé prkno, dva hranůlky je nadu, jeden velký šroub s matkou na volnou řídící přední osu a samozřejmě ložiska místo koleček. Maňhal měl jen dvě ložiska a další nemohl sehnat. Proto dal jedno doprostřed na pevnou přední osu, druhé dozadu a balancoval na „polamoseratec“ tak dovedně, že by mu to mnohdy z dnešních vynovačů této zábavy mohli závidět.

změny směru jsou možné jen přeházením váhy. Cena tohoto mědného sportovního nářadí je značná.

Začátečníci zrovňují celou věc podceňují, dají se brzy zjisti omyl. Rychlostí kolem čtyřiceti kilometrů v hodině nejsou žádnou výjimkou a dokonce už byl postaven základní světový rychlostní rekord — 66 kilometrů v hodině. Ožehavý okamžik přichází hlavně při zastavení. Jediným bezpečným manévrem je odraz a vyskočení z prkénka kupředu, což však vůbec není snadné. Skák do strany nebo dozadu končí spravidla těžkým pádem, odřenými, zraněnými hlavami a klouby. Vznikly však už speciální dráhy, jezdí se na nich současně ve slalomu, krasojízde, preskakují se za jízdy různé překážky apod. Je to bezesporu pěkná zábava, ale vyžaduje, jako každé jiné „rychlé“ sportovní disciplína, trpělivou, postupnou přípravu, zkušenosti a samozřejmě nezbytné technické podmínky, především zvláštní dráhy. Dokud u nás nebudou vytvořeny nutné předpoklady, neměli bychom připustit živelný rozvoj prkének, jako tu udělali v mnoha metropolitních západní Evropy, a pak se nestačíli divit, kolik zranění dětí má to mírné prkénko na svědomí.

Dnes jezdí automobily nesrovnatelně rychleji než válečné „děvčky“. A přesto skončila Maňhalova polomoserarka pod jednou dýchavičnou prakovkou a Vašek se nějaký čas behal po Palmovce s nohou v záďe. Snad proto upadl jeho vynález v zapomnění a byl připsán někomu jinému. Na tom však nesejde, důležité je, že i ten pomalý vehíkl na kulicovém ložisku varuje: nepodceňujte tuto ošidnou věciku!

PAVEL CHOBOTSKÝ

OŠIDNÉ PRKÉNKO

Přilíš mnoho obětí zrádného prkénka

Se současným kolečkovým prkénkem jsem se poprvé setkal ve Vídni. Asi dvanáctiletý chlapec se šikovně, jako krasobruslař, proplétal po chodníku třídy Favoritů mezi četnými chodci. Přenášel těžiště, poklesával v kolenu a nakonec bezpečně zastavil tak, že seskočil z prkénka kupředu, a to se na místě zastavilo. Jeho kamarád už tak šikovný nebyl, dojezd nezvládl, seskočil dozadu, upadl a prkénko letělo do vozovky mezi auta. Tady všechno ještě dobře dopadlo. Ale na jiném místě už ne. Večerníky přinesly ten den výraznou zprávu: „První oběť skateboardingu. Chlapec pod koly nákladního auta. Prkénko není žádná dětská hračka, ale mimo uzavřené dráhy velice nebezpečná věc. Postaral se městská správa o urychlený zákaz tohoto nového bláznovství v ulicích velkoměsta, nebo se bude vyčkávat, až přibudou další oběti?“

Plastické prkénko je dlouhé 60 až 75 centimetrů, široké 15 až 20 a silné 3 až 6 centimetrů a je opatřeno kolečky ze zvláštní umělé hmoty umožňující velkou rychlost. Kolečka jsou na pevných osách a

SNIMKY ARCHIV AUTORA

Obrázek č.2

Obrázek č.3

Obrázek č.4

Obrázek č.5

Obrázek č.6

Obrázek č.7

Obrázek č.8

Obrázek č.9

Obrázek č.10

Obrázek č.11

Detailnější foto č.11

Obrázek č.12

Zadní strana desky, obrázek č.12

Obrázek č.13

Obrázek č.14

karel houdek

Tohohle pána jsme si všimli loni na brněnské výstavě Sport Life. Na závodech v mini tam zajel hodně hustou oldschooolovou jízdou obsahující triky, který už v dnešní době prakticky nikdo nejezdí. Když jsme se pak dozvěděli, kolik je mu vlastně let, bylo hned jasné, že patří do rubriky Oldies, prostě mezi skejťovou generaci, kterou bychom měli respektovat ze všech nejvíc.

Tak nám řekni něco o sobě a o svých začátcích... Jmenuji se Karel Hóudek, létos v červenci jsem oslavil čtyřicetku a s přestávkami jezdím asi od roku 1979. Začátky mého skateboardingu byly klasický, první skejty byly rozdílný kolečkový brusle a kus překližky. V té době to bylo takový shánění informací o skejtech, o ježdění a hledání vhodných lokalit. Na čem jste tenkrát jezdili, kde a s kým? Na všem, na čem se dalo i nedalo. Ti šťastnější měli i originál komplety, ostatní různé udělátory. První skejty, na kterých se jezdilo, byly Sims a Powell Peralta. V Brně se sjížděla Farinova zatáčka, respektive kopece z Kohoutovic. Chodilo se taky jezdit na parkoviště na Marhautovu ulici, kde

studenti VUT uspořádali vůbec první závod v Brně. Jely se dvě disciplíny, slalom obří a slalom speciál. Vznikaly různé partičky, jedna postavila u-rampu v Žabínách a druhá v Bohunicích. Co dnes jezdíš za triky a jak často trénuješ? Jezdím jenom na mini a jezdím na pohodu. Vlastně to dělám proto, abych se trochu odreagoval. Všechny triky, co jezdím, jsou z vertikální rampy, kterou jsem jezdil závodně. Handplant, layback air, fs boneless a podobně. Jezdím podle možnosti, třeba i každý den. Ten handplant moc lidí v dnešní době neumí, jak se to dá naučit? Pokrč kolena, přední rukou drž fošnu a zadní rukou se opí o zem u zadního trucku. V této pozici odšlápní oličko. Pak

to zkus za jízdy dole v rádiu, pouze se otoč okolo zadní ruky. S větší výškou ubírej na razanci v oličku. Co děláš za práci a jaký máš jiný zájem? Pracuji jako automechanik, a protože mám řidičák Dé, občas jako druhé zaměstnání jezdím s autobusem MHD po Brně, ale taky do zahraničí. No a k těm zájmům, je to hudba. Co bys řekl na závěr? Děkuji všem známým a rodině za podporu ve skateboardingu a na konec prosba nebo vlastně výzva pro mladší skejťry. Když budete sedět v tramvaji nebo v autobuse a nad vámi bude stát starší člověk a ve své roztrásené a zkonstatěle ruce bude svírat skateboard, pusťte ho sednout, protože nevíte, kolik má zrovna ten den naježděno. Děkuji.

122 / oldies / text a foto: Hofik

Obrázek č.15